

НАЦІОНАЛЬНА ПОЛІЦІЯ УКРАЇНИ

ГОЛОВНЕ СЛІДЧЕ УПРАВЛІННЯ

вул. Богомольця, 10, м. Київ, 01601

тел. (044) 254-93-33, факс (044) 253-6404

info@police.gov.ua

Ідентифікаційний код 40108578

ПОВІДОМЛЕННЯ

про підозру у вчиненні кримінального правопорушення

місто Київ

«4» липня 2026 року

Старший слідчий в особливо важливих справах 1-го відділу (розслідування злочинів, учинених в умовах збройного конфлікту) управління організації розслідування злочинів, учинених в умовах збройного конфлікту Головного слідчого управління Національної поліції України майор поліції Удовенко Іван Сергійович, розглянувши матеріали досудового розслідування, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 42025000000000089 від 30.01.2025, встановивши наявність достатніх доказів у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст. ст. 36, 40, 42, 276-278 КПК України,

ПОВІДОМИВ:

Магомедова Мумаді Магомедовича, 28.02.1990 року народження, уродженцю с. Побединське Грозненського району Чечено-Інгуської АРСР, громадянину російської федерації, фельдшеру мотострілецької роти мотострілецького батальйону 70 мотострілецького полку 42 мотострілецької дивізії 58 загальновійськової армії Південного військового округу збройних сил російської федерації (в/ч 71718), зареєстрованому за адресою: російська федерація, Чеченська Республіка, м. Грозний, вул. Шкільна, буд. 3, кв. 1, та проживаючому за адресою: російська федерація, Чеченська Республіка, с. Побединське, пров. 1-й Шкільний, буд. 4/1,

про те, що він підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 438 КК України, а саме у жорстокому поводженні з цивільним населенням, вчиненому за попередньою змовою групою осіб (у редакції ст. 438 КК України на час вчинення кримінального правопорушення).

1. З лютого 2014 року до цього часу триває міжнародний збройний конфлікт, викликаний збройною агресією російської федерації (далі – рф) проти України та окупацією частини території України. В ході вказаного міжнародного збройного конфлікту 24.02.2022 президент рф оголосив початок так званої «спеціальної військової операції», що полягала у здійсненні повномасштабного вторгнення збройних сил російської федерації (далі – зс рф), інших збройних формувань рф та підконтрольних їм угруповань іррегулярних збройних формувань на територію України.

Факт повномасштабного збройного вторгнення на територію України не приховувався владою рф, а також встановлений рішеннями міжнародних організацій, зокрема резолюцією Генеральної Асамблеї ООН ES-11/1 від 02.03.2022 «Про агресію проти України», п. п. 1, 3 Висновку 300(2022) Парламентської Асамблеї Ради Європи «Наслідки агресії Російської Федерації проти України», п. п. 17, 18 наказу Міжнародного Суду ООН від 16.03.2022 за клопотанням про вжиття тимчасових заходів у справі «Звинувачення в геноциді відповідно до Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього (Україна проти РФ та ін.)».

2. Відповідно до ст. 2, спільної для Женевських конвенцій про захист жертв війни 1949 року, ці конвенції, як і інші акти законів і звичаїв війни (міжнародного гуманітарного права), застосовуються до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни, у тому числі до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

Відповідно до ст. 4 ЖК (IV) особами, що перебувають під захистом цієї Конвенції, є ті, хто в будь-який момент та за будь-яких обставин опиняються, у разі конфлікту чи окупації, під владою сторони конфлікту або окупаційної держави, громадянами яких вони не є.

Згідно з положеннями ч. 1 ст. 27 Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949 (далі – ЖК(IV)), особи, що перебувають під захистом, мають право за будь-яких обставин на особисту повагу, повагу до своєї честі, права на сім'ю, їхніх релігійних переконань та обрядів, звичок та звичаїв. До них завжди слід ставитися гуманно й захищати їх, зокрема, від будь-якого акту насильства чи залякування, від образ та цікавості натовпу.

Частиною 2 статті 27 ЖК (IV) передбачено, що жінки потребують особливого захисту, зокрема, захисту від зґвалтування, примушування до проституції чи будь-якої іншої форми посягання на їхню моральність.

Згідно з положенням ст. 32 ЖК (IV) забороняється застосування будь-яких заходів, які можуть завдати фізичних страждань або призвести до знищення осіб, що перебувають під захистом, які є під їхньою владою. Ця заборона поширюється не лише на вбивства, тортури, тілесні покарання, калічення та медичні чи наукові дослідження, які не викликані потребою лікування особи, що перебуває під захистом, а й на будь-яке інше brutальне поводження з боку як цивільних, так і військових властей.

Відповідно до ч. 2 ст. 75 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12.08.1949, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів

перебуває під захистом, а й на будь-яке інше brutальне поводження з боку як цивільних, так і військових властей.

Відповідно до ч. 2 ст. 75 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12.08.1949, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 08.06.1977 (далі – ДП I), заборонені й будуть залишатися забороненими в будь-який час і в будь-якому місці такі дії, незалежно від того, чиняться вони представниками цивільних чи воєнних органів:

b) знущання над людською гідністю, зокрема, принижуюче й образливе поводження, примус до проституції чи непристойне посягання в будь-якій його формі.

Крім того, відповідно до ч. 1 ст. 77 ДП I діти користуються особливою повагою, і їм забезпечується захист від будь-якого роду непристойних посягань. Сторони, що перебувають у конфлікті, забезпечують захист і допомогу, які їм потрібні з огляду на їх вік або з будь-якої іншої причини.

3. Збройне захоплення територій Херсонської області почалося разом із повномасштабним вторгненням рф в Україну. Починаючи з 24.02.2022 частина території Херсонської області поступово почала переходити під контроль російських окупаційних військ. Внаслідок цього, ряд населених пунктів, серед яких с. [REDACTED] Херсонської області, з лютого 2022 року контролюються представниками російських окупаційних військ. Військовослужбовці зс рф, в тому числі Магомедов Мумаді Магомедович, 28.02.1990 року народження, розмістилися на території вказаного населеного пункту, де на той час перебувало цивільне населення.

Так, громадянин рф Магомедов Мумаді Магомедович, 28.02.1990 року народження, будучи фельдшером мотострілецької роти мотострілецького батальйону 70 мотострілецького полку 42 мотострілецької дивізії 58 загальновійськової армії Південного військового округу зс рф (в/ч 71718), маючи військове звання «рядовий», проходив службу та брав активну участь у військових діях проти України. Зокрема, не пізніше початку березня 2024 року, перебуваючи на території с. [REDACTED] Херсонської області, усвідомлював існування збройного конфлікту та свою участь в бойових діях у ньому.

В цей же час, громадянка України [REDACTED], на момент події у складі Збройних Сил України чи інших військових формувань України не перебувала, жодної зброї не мала, участі у бойових діях не брала, до таких дій не готувалася, була одягнена в цивільний одяг, у березні 2024 року проживала на тимчасово окупованій території с. [REDACTED] Херсонської області.

4. Так, 24.03.2024 близько 22:00 години (точний час під час досудового розслідування не встановлено) військовослужбовець зс рф Магомедов М.М., який використовував позивний «Чорний», спільно з невстановленим в ході досудового розслідування військовослужбовцем зс рф, який використовував позивний «Хома», перебуваючи на території с. [REDACTED] Херсонської області, проїжджаючи на транспортному засобі чорного кольору марки «Жигулі» по вул. Центральна вказаного населеного пункту, побачили потерпілу [REDACTED], яка направлялась до місця свого проживання, та,

позивним «Хома», який перебував на задньому пасажирському сидінні, усвідомлюючи, що перед ними цивільна особа, яка не має реальної можливості чинити опір, та реалізуючи спільний злочинний умисел, спрямований на вчинення насильницьких дій сексуального характеру щодо [REDACTED], відкрив вікно транспортного засобу та запитав у потерпілої, котра година. [REDACTED], перебуваючи у безпосередній близькості до транспортного засобу, дістала мобільний телефон, щоб перевірити час. У цей момент невстановлений в ході досудового розслідування військовослужбовець зс рф з позивним «Хома», відчинивши задні пасажирські двері транспортного засобу, застосував до потерпілої фізичне насильство, схопив її за руки та силоміць зтягнув на заднє пасажирське сидіння.

З метою подолання опору [REDACTED] невстановлений в ході досудового розслідування військовослужбовець зс рф з позивним «Хома» наніс їй один удар долонею по обличчю. Після цього, схопивши потерпілу за волосся та відкинувши її голову назад, силоміць помістив до її ротової порожнини невідому пігулку трикутної форми та змусив проковтнути. Внаслідок чого у потерпілої почали з'являтися ознаки алкогольно-наркотичного сп'яніння.

У подальшому, Магомедов М.М., діючи за попередньою змовою з невстановленим в ході досудового розслідування військовослужбовцем зс рф з позивним «Хома», доставили потерпілу на околицю с. [REDACTED] Херсонської області, де зупинили транспортний засіб.

Реалізуючи спільний злочинний умисел, спрямований на вчинення щодо потерпілої [REDACTED] насильницьких дій сексуального характеру, маючи при собі вогнепальну зброю, яка перебувала на задньому пасажирському сидінні вказаного транспортного засобу, силоміць роздягнули потерпілу, яка знаходилась під дією невідомої речовини. Після цього, Магомедов М.М., діючи умисно, в порушення вимог ст. ст. 27, 32 ЖК (IV), ст. 75 (2)(b), ст. 77 (1) ДП І, вчинив зґвалтування, а саме вагінальне проникнення із використанням своїх геніталій в тіло неповнолітньої потерпілої. Внаслідок зазначених умисних дій Магомедов М.М. порушив сексуальну свободу та автономію [REDACTED], а також спричинив їй сильний фізичний біль і моральні страждання, тобто вчинив жорстоке поводження з цивільним населенням.

У подальшому невстановлений в ході досудового розслідування військовослужбовець зс рф з позивним «Хома» вчинив щодо потерпілої зґвалтування, а саме вагінальне проникнення із використанням своїх геніталій у тіло потерпілої та оральне проникнення із використанням пальців рук, при цьому періодично стискав руками її шию.

Продовжуючи реалізацію спільного злочинного умислу, спрямованого на вчинення щодо потерпілої [REDACTED] насильницьких дій сексуального характеру, після півночі, а саме 25.03.2024 приблизно з 00:00 до 02:00 годин, військовослужбовець Магомедов М.М., спільно з невстановленим в ході досудового розслідування військовослужбовцем зс рф з позивним «Хома», привезли потерпілу до невстановленого досудовим розслідуванням будинку, розташованого в с. [REDACTED] Херсонської області, де поклали її на ліжко. Усвідомлюючи, що потерпіла, внаслідок обстановки, яка склалась, а також знаходилась під дією невідомої речовини, не мала реальної можливості чинити опір, військовослужбовець Магомедов М.М. та

невстановлений в ході досудового розслідування військовослужбовець зс рф з позивним «Хома», діючи умисно та за попередньою змовою, порушення вимог ст. ст. 27, 32 ЖК (IV), ст. 75 (2)(b), ст. 77 (1) ДП I, по черзі вчиняли щодо потерпілої згвалтування, а саме насильницькі дії сексуального характеру, пов'язані з вагінальним, оральним та анальним проникненням в тіло потерпілої з використанням своїх геніталій та пальців рук, внаслідок чого порушили її сексуальну свободу та автономію, а також спричинили сильний фізичний біль і моральні страждання, тобто вчинили жорстоке поводження з цивільним населенням.

Враховуючи вищевикладене, Магомедов Мумаді Магомедович, 28.02.1990 року народження, своїми умисними діями порушив вимоги ст. ст. 27, 32 Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949, а також ст. 75 (2)(b), ст. 77 (1) Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12.08.1949, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 08.06.1977, які полягали у жорстокому поводженні з цивільною особою, зокрема у згвалтуванні неповнолітньої особи, вчинене за попередньою змовою групою осіб.

Згідно зі ст. 8(2)(b)(xxii) Римського статуту Міжнародного кримінального суду згвалтування є воєнним злочином.

Таким чином, Магомедов Мумаді Магомедович, 28.02.1990 року народження, підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 438 КК України, тобто у жорстокому поводженні з цивільним населенням, вчиненому за попередньою змовою групою осіб (у редакції ст. 438 КК України на час вчинення кримінального правопорушення).

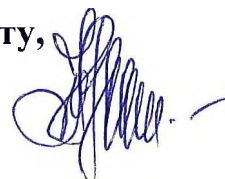
Старший слідчий в ОВС 1-го відділу
(розслідування злочинів учинених в
умовах збройного конфлікту) управління
організації розслідування злочинів,
учинених в умовах збройного конфлікту
Головного слідчого управління
Національної поліції України
майор поліції

Іван УДОВЕНКО

ПОГОДЖУЮ

Прокурор у кримінальному провадженні –
прокурор третього відділу другого
управління процесуального керівництва
та підтримання публічного обвинувачення
Департаменту протидії злочинам,
вчиненим в умовах збройного конфлікту,
Офісу Генерального прокурора

Наталія БОРСЕНКО

« 4 » липня 2026 року

Магомедова М.М. повідомлено, що згідно зі ст. 42 КПК України підозрюваний має право:

1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;

2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені КПК України, а також отримати їх роз'яснення;

3) на першу вимогу мати захисника і зустріч із ним незалежно від часу в робочі, вихідні, святкові, неробочі дні до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - зустрічі без обмеження в часі та кількості у робочі, вихідні, святкові, неробочі дні; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних діях; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів для оплати такої допомоги;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою – негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 КПК України;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 КПК України, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 КПК України;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому КПК України;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра не підтвердилася;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний має також інші процесуальні права, передбачені цим Кодексом.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Також, Магомедову М.М. повідомлено, що відповідно до ст. 42 КПК України підозрюваний зобов'язаний:

1) прибути за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це зазначених осіб;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

Повідомлення про підозру мені вручено. Процесуальні права та обов'язки мені повідомлено. Пам'ятку про права та обов'язки підозрюваного мені вручено.

«_____» год «_____» хв «_____» _____ 2026 року

Підозрюваний:

_____ (підпис)

_____ (прізвище, ініціали)

Захисник:

_____ (підпис)

_____ (прізвище, ініціали)

**Старший слідчий в ОВС 1-го відділу
(розслідування злочинів учинених в
умовах збройного конфлікту) управління
організації розслідування злочинів,
учинених в умовах збройного конфлікту
Головного слідчого управління
Національної поліції України
майор поліції**

Іван УДОВЕНКО